

Til kapitel 4

Til § 24

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning. For forsikringsselskaber indebærer bestemmelsen i *stk. 2* dog en mindre korrektion i forhold til den hidtidige bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed. I forslaget anføres, at forsikringsselskaber gennem datterselskaber må drive anden finansiel virksomhed. I den hidtidigt gældende bestemmelse angives, at forsikringsselskaber gennem datterselskaber må drive anden virksomhed, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Ændringen skyldes harmonisering med de øvrige finansielle love, og indebærer ikke nogen realitetsændring for forsikringsselskaberne.

Begrebet accessorisk virksomhed har ikke betydning for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal have tilladelse til de aktiviteter, som udøves, og tilladelsen angiver de aktiviteter, som er omfattet af tilladelsen, jf. bemærkningerne til forslaget § § 9 og 10.

Den virksomhed, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller forsikringsselskabet ønsker at udøve i form af accessorisk virksomhed, skal være forbundet med eller ligge i naturlig forlængelse af henholdsvis pengeinstituttsvirksomhed, realkreditinstituttsvirksomhed eller forsikringsvirksomhed. Hvis virksomhedens tilknytning til den virksomhed, som Finanstilsynet har givet tilladelse til, er ringe, kan virksomheden ikke anses som accessorisk.

Hvis virksomheden antager et dominerende omfang, kan virksomheden endvidere ikke karakteriseres som accessorisk.

Baggrunden for forslaget er, at virksomhederne gennem den finansielle virksomhed har erhvervet en ekspertise på tilgrænsende områder, som det ud fra en samfundsmæssig betragtning er hensigtsmæssigt at stille til rådighed for virksomhedernes kunder og for andre. Som eksempler på sådan ekspertise kan for forsikringsselskaber nævnes statistikudarbejdelse, bygningssyn og risikovurderinger. For så vidt angår pengeinstitutter kan nævnes ejendomsformidling (lovfastsat som accessorisk virksomhed), skødeskrivning og databehandling af løn- og personaleadministration m.v., og for realkreditinstitutter kan nævnes vurdering af fast ejendom og ejendomsdatasystemer.

Forslaget indebærer, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan markedsføre produkter med tilknytning til den finansielle virksomhed. Som eksempler på produkter, som forsikringssels-

skaber efter forslaget kan markedsføre, kan nævnes salg af tyveri- og brandalarmeringsanlæg, skadesbegrænsende virksomhed i tilknytning til forsikringskader, vagtvirksomhed, undervisning i skadesforebyggelse og skadebegrænsning samt finansiering af sådanne ydelser. Hvad angår udøvelse af skadeforebyggende virksomhed bemærkes, at det ikke vil være en forudsætning, at resultaterne af skadeforebyggelsen stilles til vederlagsfri rådighed for alle interesserede.

Forslaget indebærer endvidere, at finansielle virksomheder kan præstere totalløsninger. For så vidt angår forsikringsselskaberne kan totalløsninger udover forsikring, skadeforebyggelse og skadebegrænsning indeholde elementer af finansiering. Forsikringsselskaberne kan dog kun i praksis tilbyde finansiering som led i totalløsninger, hvis dette er i overensstemmelse med anbringelsesreglerne.

Et eksempel på en sådan totalløsning kan være tegning af bygningsforsikring, regelmæssigt bygningssyn med henblik på skadeforebyggelse, samt salg og drift af vagt-, sikrings, og alarmsystemer. Herudover kan forsikringsselskabet yde lån mod pant i fast ejendom. Hermed kan der præsteres en samlet »boligløsning«. Som et andet eksempel kan nævnes en »bilpakke« bestående af forsikring samt servicekontrakt med det formål at opnå størst mulig trafikikkerhed og mindst mulig værdiforringelse af bilen. Som et andet eksempel på accessorisk virksomhed kan nævnes forsikringsselskabers formidling af fast ejendom i erhvervsmæssig øjemed.

Den nærmere afgrænsning af begrebet »accessorisk virksomhed« fastlægges i øvrigt ved administrativ praksis under hensyntagen til den samfundsmæssige udvikling.

Efter *stk. 1, 2. pkt.*, kan Finanstilsynet bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udøves af et andet selskab.

Formålet hermed er at sikre, at accessorisk virksomhed, der efter omstændighederne kan være af væsentlig betydning for den finansielle virksomheds økonomiske stilling, udøves i et fra den finansielle virksomhed adskilt selskab.

Finanstilsynets afgørelse vil derfor afhænge af den accessoriske virksomheds betydning for den finansielle virksomheds økonomiske stilling, den risiko, der er forbundet med den accessoriske virksomhed, ligesom det vil være af væsentlig betydning, hvor meget den accessoriske virksomhed adskiller sig fra den virksomhed, som den finansielle virksomhed udøver.

Stk. 2 indebærer en indsnævring for forsikringsselskaber, idet forsikringsselskaber efter den gældende lov om forsikringsvirksomhed gennem datterselska-